

Sbírka zákonů

republiky Československé

Částka 15.

Vydána dne 13. června 1957

Cena 50 haléřů

OBSAH:

(28. a 29.) 28. Nařízení o organizaci a působnosti vysokých škol a jejich složek. — 29. Vyhláška o Protokolu o některých změnách Úmluvy o mezinárodním civilním letectví a o Protokolu o změně Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, sepsaných v Montrealu dne 14. června 1954.

28

Nařízení ministra školství a kultury

ze dne 4. května 1957

o organizaci a působnosti vysokých škol a jejich složek.

Ministr školství a kultury nařizuje v dohodě se zúčastněnými členy vlády podle § 17 odst. 1 zákona č. 58/1950 Sb., o vysokých školách, ve znění zákona č. 46/1956 Sb.:

§ 1

Základní ustanovení

(1) Vysoké školy jsou rozpočtové organizace. U vysokých škol, které mají větší počet fakult nebo mají fakulty se složitým provozem, může rektor se souhlasem ministra školství a kultury přenést vyřizování některých hospodářských věcí s vysoké školy na jednotlivé fakulty nebo na zařízení vysoké školy (na př. koleje). Správa a kontrola školského účelového zařízení (§ 13), jež slouží potřebám fakulty, může být takto přenesena na fakulty.

(2) Z důvodů pružnosti a hospodárnosti správy může ministr školství a kultury v dohodě s ministrem financí určit, že jednotlivé organizační složky a jiná zařízení vysoké školy jsou samostatnými rozpočtovými organizacemi.

§ 2

Rektor

(1) Rektor řídí a spravuje vysokou školu, odpovídá za její pedagogickou, politicko-výchovnou, vědeckou (uměleckou), kádrovou, správní a hospodářskou činnost, jakož i za správu a provoz školských účelových zařízení, přičleněných k vysoké škole. Rektor zastupuje vysokou školu navenek.

(2) Návrh, aby president republiky jmenoval nebo odvolal rektora, podává vládě ministr školství a kultury po projednání ve vědecké (umělecké) radě vysoké školy a po vyjádření Státního výboru pro vysoké školy, na Slovensku sbor pověřenců na návrh pověřence školství a kultury vypracovaný po projednání ve vědecké (umělecké) radě vysoké školy a po vyjádření Slovenského výboru pro vysoké školy. Za rektora se navrhuje zpravidla profesor vysoké školy.

§ 3

Prorektoři

(1) Prorektor zastupuje rektora jednak v určitém oboru činnosti, jednak za jeho nepřítomnosti (po dobu dovolené, nemoci a pod.).

(2) Počet prorektorů a jejich působnost na vysoké škole stanoví a prorektory zpravidla z profesorů vysoké školy jmenuje a odvolává

ministr školství a kultury po projednání ve vědecké (umělecké) radě vysoké školy a po vyjádření Státního výboru pro vysoké školy. Rektor určuje, který z prorektorů ho zastupuje za jeho nepřítomnosti.

§ 4

Vědecká (umělecká) rada vysoké školy

(1) Schůze vědecké (umělecké) rady vysoké školy (dále jen „rada vysoké školy“) svolává a řídí rektor, který provádí také její usnesení.

(2) Nesouhlasí-li rektor s usnesením rady vysoké školy, neprovede je, oznámí svůj nesouhlas radě vysoké školy a předloží spornou věc bez prodlení se svým návrhem k rozhodnutí ministru školství a kultury. Toto ustanovení neplatí pro rozhodnutí rady vysoké školy ve věci udělení vědecké hodnosti; pro řízení o udělování vědeckých hodností platí zvláštní předpisy.

(3) Schůzi rady vysoké školy se účastní s hlasem poradním také kvestor vysoké školy.

(4) Rada vysoké školy s větším počtem fakult různého zaměření jedná buď v plenu, jde-li o věci týkající se celé vysoké školy, anebo v sekcích odpovídajících skupinám fakult sdružených podle příbuznosti oborů. Ve sporných případech rozhoduje o tom, kde věc bude projednána, rektor. Počet sekcí a podrobnosti o nich stanoví organizační statut vysoké školy.

§ 5

Rektorát

(1) Rektorát vykonává správu vysoké školy včetně správy budov, kolejí nebo jiných zařízení vysoké školy.

(2) Rektorát je osobním úřadem zaměstnanců vysoké školy včetně zaměstnanců kolejí a jiných zařízení vysoké školy. Rektor může pověřit vedoucího koleje nebo jiného zařízení vyřizováním některých služebních věcí zaměstnanců kolejí nebo jiného zařízení.

§ 6

Děkan

(1) Děkan řídí a spravuje fakultu, odpovídá za její pedagogickou, politicko-výchovnou, vědeckou (uměleckou), kádrovou a správní činnost a zastupuje fakultu navenek. Při přenesení agendy podle § 1 odst. 2 odpovídá děkan v rozsahu agendy takto přenesené i za činnost hospodářskou.

(2) Děkan jmenuje zpravidla z profesorů vysoké školy, kteří působí na fakultě, a odvolává ministr školství a kultury po projednání ve vědecké (umělecké) radě fakulty a v radě vysoké školy a po vyjádření Státního výboru pro vysoké školy.

§ 7

Proděkan

(1) Proděkan zastupuje děkana jednak v určitém oboru činnosti, jednak za jeho nepřítomnosti.

(2) Počet proděkanů a jejich působnost na fakultě stanoví a proděkany zpravidla z profesorů nebo docentů, kteří působí na fakultě, jmenuje a odvolává ministr školství a kultury po projednání ve vědecké (umělecké) radě fakulty a v radě vysoké školy. Děkan určuje, který z proděkanů ho zastupuje za jeho nepřítomnosti.

(3) Ministr školství a kultury může zmocnit rektora, aby činil opatření, k nimž je podle odstavce 2 příslušný ministr školství a kultury.

§ 8

Vědecká (umělecká) rada fakulty

(1) Schůze vědecké (umělecké) rady fakulty (dále jen „rada fakulty“) svolává a řídí děkan fakulty. Tajemník fakulty se účastní schůzí rady fakulty s hlasem poradním.

(2) Usnesení rady fakulty provádí děkan. Nesouhlasí-li děkan s usnesením rady fakulty, neprovede je, oznámí svůj nesouhlas radě fakulty a předloží spornou věc bez prodlení se svým návrhem k rozhodnutí rektorovi; rektor

rozhodne po slyšení rady vysoké školy. Toto ustanovení neplatí pro rozhodnutí rady fakulty ve věci udělení vědecké hodnosti; pro řízení o udělování vědeckých hodností platí zvláštní předpisy.

(3) Jsou-li na fakultě skupiny značně odlišných vědních oborů, může rada fakulty jednat buď v plenu, jde-li o věci týkající se celé fakulty, anebo v sekcích odpovídajících skupinám vědních oborů. Ve sporných případech rozhoduje o tom, kde věc bude projednána, děkan. Počet sekcí a podrobnosti o nich stanoví organizační statut vysoké školy.

§ 9

Děkanát

Děkanát vykonává správu fakulty a je služebním úřadem zaměstnanců fakulty.

§ 10

Katedry

(1) Katedra je základní organizační jednotkou pro pedagogickou a vědeckou (uměleckou) práci a pro výchovu vědeckého (uměleckého) dorostu na vysoké škole. Podle potřeby může mít katedra oddělení. Katedry i jejich oddělení zřizuje rektor. Bylo-li oddělení katedry označováno doposud jako ústav, může být tento název ponechán.

(2) Na katedrách působí profesori, docenti, odborní asistenti, lektori, asistenti a odborní instruktoři téhož nebo příbuzného oboru zastoupeného na fakultě. Na katedrách mohou také působit externí učitelé, vědecko-výzkumní (umělečtí) pracovníci, kteří nejsou učiteli, po případě také knihovníci, správní a pomocní pracovníci a techničtí a jiní odborní pracovníci. Práce katedry se účastní také vědečtí (umělečtí) aspiranti.

(3) Činnost katedry řídí vedoucí katedry, kterého jmenuje rektor.

(4) Jsou-li na katedře oddělení, je v jejich čele vedoucí oddělení katedry, který odpovídá vedoucímu katedry za práci oddělení. Vedoucím oddělení katedry pověří některého z učitelů katedry na návrh vedoucího katedry děkan.

(5) Činnost a organizaci kateder upraví podrobněji organizační statut vysoké školy.

§ 11

Kabinety

(1) V čele kabinetu je vedoucí kabinetu, kterého pověřuje na návrh vedoucího katedry zpravidla z odborných asistentů děkan. Podle rozsahu úkolů kabinetu pověří vedoucí katedry pracemi v kabinetě některé pracovníky katedry, a to zpravidla z odborných asistentů nebo asistentů.

(2) Úkoly kabinetů a podrobnosti o zabezpečení práce kabinetů stanoví směrnice pro činnost kabinetů, které vydá ministr školství a kultury.

§ 12

Knihovny

(1) Knihovny na vysokých školách zřizuje ministr školství a kultury zpravidla pro jednotlivé fakulty jako ústřední knihovny fakulty nebo pro celou vysokou školu jako ústřední knihovny vysoké školy; výjimečně zřídí knihovnu pro katedru nebo skupinu kateder, je-li to odůvodněno povahou oboru a rozsahem úkolů.

(2) Na přechodnou dobu, než bude možno zřídit ústřední knihovnu fakulty nebo vysoké školy, může ministr školství a kultury zřídit knihovni středisko, které organizuje a provádí knihovnické a bibliograficko-zpravodajské práce pro všechny knihovny fakulty nebo vysoké školy.

§ 13

Školská účelová zařízení

(1) Školská účelová zařízení slouží především výuce, praktickému výcviku studentů a vědecko-výzkumné činnosti vysoké školy. Plní také výrobní a dodávkové úkoly, které jim připadají podle příslušných předpisů nebo které pro ně vyplývají ze státního plánu rozvoje národního hospodářství.

(2) Školská účelová zařízení zřizuje ministr školství a kultury v dohodě s ministrem financí a ostatními zúčastněnými členy vlády.

(3) Poměr vysoké školy ke školskému účelovému zařízení, úprava jeho hospodářské činnosti, správa, řízení a ostatní podrobnosti budou stanoveny organizačním statutem vysoké školy a organizačním řádem školského účelového zařízení; organizační řád je součástí organizačního statutu vysoké školy.

§ 14

Zvláštní úprava

(1) Organizace vyšších pedagogických škol bude upravena zvláštními předpisy.

(2) Rovněž zvláštními předpisy bude upravena organizace výchovy vojenských odborníků na civilních vysokých školách.

§ 15

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dolanský v. r.

Kahuda v. r.

29

Vyhláška ministra zahraničních věcí

ze dne 8. dubna 1957

o Protokolu o některých změnách Úmluvy o mezinárodním civilním letectví a o Protokolu o změně Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, sepsaných v Montrealu dne 14. června 1954.

Na základě usnesení osmého zasedání Shromáždění Mezinárodní organizace pro civilní

letectví byly dne 14. června 1954 v Montrealu sepsány Protokol o některých změnách Úmluvy o mezinárodním civilním letectví a Protokol o změně Úmluvy o mezinárodním civilním letectví.

Protokoly byly ratifikovány prezidentem republiky dne 11. února 1957 a ratifikační listina byla uložena u Mezinárodní organizace pro civilní letectví dne 21. února 1957. Týmž dnem nabyly Protokoly účinnosti pro Československou republiku.

Kromě Československé republiky jsou těmito Protokoly vázány až posud tyto státy: Afghanistan, Argentina, Austrálie, Belgie, Bolivie, Ceylon, Dánsko, Dominikánská republika, Egypt, Etiopie, Filipiny, Finsko, Honduras, Indie, Indonesie, Irak, Irsko, Island, Japonsko, Jihoafrická unie, Kanada, Laos, Libye, Lucembursko, Mexiko, Nizozemí, Norsko, Nový Zéland, Pakistan, Portugalsko, Rakousko, Řecko, Spojené státy americké, Syrie, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko, Thajsko, Turecko, Velká Británie, Venezuela; Protokoly ratifikovaly také kuomintanské úřady na Tajvanu.

Do znění Protokolu o některých změnách Úmluvy o mezinárodním civilním letectví a Protokolu o změně Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, sepsaných dne 14. června 1954, lze nahlédnout v archivu ministerstva zahraničních věcí.

David v. r.

(8) Ustanovení odstavců 4 až 7 platí, pokud mezinárodní smlouva nestanoví jinak.

(9) Došlo-li k dohodě o rozdělení dědictví, na kterou se vztahuje ustanovení § 2 odst. 3 zákona, má se pro účely poplatku za to, že majetkové předměty a práva, kterých účastník dohodou nabyl, přešly naň smrtí zůstavitele.

(10) Byla-li v dohodě o rozdělení dědictví ujednána podmínka odkládací nebo rozvazovací anebo lhůta počáteční nebo konečná, platí se poplatek, jako by podmínka nebo lhůta ujednány nebyly; dojde-li při splnění podmínky nebo po uplynutí lhůty k dalšímu převodu majetku, platí se z něho samostatný poplatek.

Věcné osvobození od poplatku

(11) Od poplatku z dědictví jsou osvobozeny

- a) dědictví záležející jen v movitém majetku, jehož cena beze srážky závazků nepřevyšuje 500 Kčs,
- b) majetek sdružený v jednotném zemědělském družstvu podle § 4 odst. 4 zákona,
- c) vklady na vkladních knížkách „na jméno“ u tuzemských státních peněžních ústavů,
- d) pojistná plnění z pojištění osob, sjednaného u Státní pojišťovny, pokud nejsou určena ve prospěch majitele nebo doručitele pojistky,
- e) dědictví, záležející v movitém majetku, po zástupcích cizích států pověřených v Československé republice, po příslušnících jejich rodin žijících s nimi ve společné domácnosti a po jiných osobách, pokud jim příslušela diplomatická imunita, nebyly československými státními občany a vzájemnost je zaručena.

K § 3 zákona

Kdo poplatek platí

(12) Právní nástupce ve vlastnictví věci, na které vázne pro poplatek z dědictví zákonné zástavní právo, je povinen rukou společnou a nerozdílnou s původním nabyvatelem zaplatit část poplatku, která poměrně připadá na věc, které nabyl.

(13) Povinnost právního nástupce zaplatit poplatek nezaniká tím, že pozbyl věci, na níž vázne pro poplatek zákonné zástavní právo.

Osobní osvobození od poplatku

(14) Poplatek z dědictví neplatí

- a) československý stát a státní ústavy,
- b) Československá akademie věd a Slovenská akademie věd,
- c) Československá akademie zemědělských věd,
- d) kulturní fondy zřízené podle zákona č. 115/1953 Sb., o právu autorském,
- e) dobrovolné organizace,
- f) lidová družstva a družstevní organizace.

K § 4 zákona

Obecná ustanovení o základu poplatku

(15) Poplatek z dědictví se vypočítá, pokud není stanoveno jinak, z obecné ceny dědictvého podílu každého jednotlivého dědice po srážce odpočitatelných závazků.

(16) Obecnou (prodejní) cenou je částka, které by se dosáhlo prodejem majetkového předmětu v den smrti zůstavitele.

(17) Při oceňování se přihlíží také k ceně příslušenství a práv spojených s vlastnictvím k věcí.

(18) Peněžité pohledávky, vklady na vkladních knížkách a cenné papíry patří do základu poplatku zpravidla jmenovitou hodnotou.

(19) Je-li hodnota majetku udána v cizí měně, přepočítá se na československou měnu v poměru, který stanoví ministerstvo financí.

(20) Pohledávka se zahrne do základu poplatku také tehdy, tvrdí-li poplatník, že je nedobytná, pokud nedobytnost neprokáže ve lhůtě, kterou stanoví státní notářství (dále jen „notářství“). Hodnota pochybných pohledávek může být stanovena dohodou s poplatníkem.

(21) Cenu majetkových předmětů a práv pro základ poplatku určí notářství. U majetku za-

hrnutého do soupisu vychází notářství z obecné ceny určené usnesením vydaným podle § 330 odst. 1 o. s. ř. U ostatního majetku přihlédne zejména k dokladům předloženým poplatníkem a cenám zjištěným při převodech (přechodech) téhož majetkového předmětu (práva) nebo stejného anebo podobného majetkového předmětu (práva). Notářství si může také vždy vyžádat dobrozdání o ceně od příslušných místních orgánů státní správy (§ 26 odst. 2 zákona).

(22) Je-li cena majetku nezahrnutého do soupisu vyšetřená notářstvím vyšší, než poplatníkem udaná a nedojde-li s poplatníkem k dohodě o ceně, vyžádá notářství znalecký posudek jednoho nebo více přísežných znalců. Zaplacení nákladů znaleckého posudku uloží notářství účastníkovi způsobem uvedeným v § 127 a násl. o. s. ř.

(23) Cena pozemku pojatého do hospodářsko-technických úprav pozemků, za nějž byl přidělen jiný pozemek do náhradního užívání, určí se podle ceny tohoto pozemku.

(24) Pro výpočet poplatku se zpravidla oceňuje zemědělská půda s inventářem patřícím k zemědělskému hospodářství, jehož výnos podléhá zemědělské dani, nejméně dvaapůlnásobkem základu zemědělské daně.

Cena práva požívání, práva užívání k vlastní potřebě a práv na opětuující se plnění

(25) Právo požívání a právo užívání k vlastní potřebě, výměnek a jiná práva na opětuující se plnění (dále jen „právo na užítky“) se oceňují násobkem roční ceny užitků podle jejich trvání.

(26) Jsou-li užítky vyhrazeny na určitou dobu, ocení se součtem ročních cen, nejvýše však dvacetinásobkem. Má-li právo na užítky trvat na dobu neurčitou, ocení se šestinásobkem jejich roční ceny.

(27) Cena práva na užítky omezené na dobu života jedné osoby vypočte se podle věku této osoby násobkem roční ceny užitků, a to

při věku	do 15 let	. .	19násobkem
více než 15 let	do 25 let	. .	17násobkem
více než 25 let	do 35 let	. .	16násobkem
více než 35 let	do 40 let	. .	15násobkem
více než 40 let	do 45 let	. .	14násobkem
více než 45 let	do 50 let	. .	13násobkem
více než 50 let	do 55 let	. .	11násobkem
více než 55 let	do 60 let	. .	9násobkem
více než 60 let	do 65 let	. .	7násobkem
více než 65 let	do 70 let	. .	6násobkem
více než 70 let	do 75 let	. .	5násobkem
více než 75 let	do 80 let	. .	4násobkem
více než 80 let	do 85 let	. .	3násobkem
nad 85 let			2násobkem.

(28) Závisí-li doba trvání práva na užítky na životě více osob tak, že právo zaniká smrtí první osoby oprávněné, je rozhodující pro výpočet jeho ceny věk osoby nejstarší. Má-li právo trvat až do smrti poslední oprávněné osoby, je rozhodující věk osoby nejmladší.

(29) Za roční cenu práva požívání nebo užívání k vlastní potřebě se považuje, pokud není udána, jedna dvacetina ceny nemovitosti tímto právem zatížené.

Majetek vyloučený ze základu poplatku

(30) Majetek, který je sdružen v jednotném zemědělském družstvu, které přijalo vzorové stanovy, vyloučí se podle § 4 odst. 4 zákona ze základu poplatku z dědictví, jestliže

- a) zůstavitel byl členem družstva a je jím také nabyvatel nebo
- b) nabyvatel je členem družstva a zděděný majetek sdruží do jednoho roku ode dne smrti zůstavitele anebo
- c) nabyvatel vstoupí do družstva do jednoho roku ode dne smrti zůstavitele a v této době sdruží zděděný majetek.

(31) Ze základu poplatku se vyloučí také půda, která se ponechává rodině člena jednotného zemědělského družstva v osobním hospodářství (záhumenek). Poplatku však podléhá majetek, který není sdružen ke společnému hospodaření, zejména obytná budova, chlév pro ustájení zvířat, náradí a zvířata, které má člen v osobním vlastnictví.

(32) Majetek sdružený ke společnému hospodaření v jednotném zemědělském družstvu se vyloučí ze základu poplatku také tehdy, jestliže družstvo nižšího typu, jehož členem je nabyvatel, přijalo vzorové stanovy do jednoho roku ode dne smrti zůstavitele.

(33) Nastane-li důvod pro snížení poplatku podle odstavce 30 písm. b) nebo c) nebo podle odstavce 32 teprve po jeho vyměření, sníží se poplatek na žádost poplatníka.

(34) Poplatník ztratí výhodu a je povinen poplatek doplatit, jestliže z jednotného zemědělského družstva vystoupil nebo byl z něho vyloučen před uplynutím pěti let od smrti zůstavitele a užívání jeho majetku mu bylo vráceno nebo mu byly za jeho pozemky, jichž užívání pozbyl, přiděleny pozemky do náhradního užívání. Tuto skutečnost je poplatník povinen ohlásit notářství do 15 dnů, a to pod následky § 7 odst. 2 zákona. Poplatek se vyměří (doměří) také se zřetelem na snížení hodnoty majetku o vklad do nedělitelného fondu.

(35) Ze základu poplatku se vyloučí také zděděný majetek,

- a) který byl přikázán do užívání podle předpisů vládního nařízení č. 50/1955 Sb., o některých opatřeních k zajištění zemědělské výroby, nebo
- b) který byl bezplatně odevzdán do užívání podle předpisů téhož vládního nařízení anebo
- c) kterého z jiného důvodu bezplatně užívá závod socialistického sektoru.

O povinnosti poplatníka ohlásit vrácení užívání majetku nebo přidělení pozemků do náhradního užívání a poplatek doplatit platí obdobně ustanovení odstavce 34. V případech uvedených pod písm. b) a c) je poplatník povinen také ohlásit, že uživatel začal majetku užívat za plat.

K § 5 zákona

Odpočitatelné závazky

(36) Od ceny zděděných majetkových předmětů a práv (dědického podílu) se odečtou

- a) výdaje za léčení poslední nemoci zůstavitele, je-li věrohodným způsobem prokázáno, že je dědic povinen je zaplatit;
- b) náklady zůstavitelova pohřbu jednotnou částkou 1.500 Kčs, pokud pohřeb vypravil dědic; od jednotné částky se odečtou náklady pohřbu, které měla uhradit jiná osoba, zejména také pohřebné vyplacené podle předpisů o nemocenském pojištění zaměstnanců nebo podle jiných obdobných předpisů;
- c) závazky vůči socialistickým právníkům osobám, které na dědice přešly smrtí zůstavitele, jsou-li prokázány věrohodným způsobem, zejména potvrzením věřitele;
- d) závazky vůči jednotlivcům, které na dědice přešly smrtí zůstavitele, pokud vznikly dřívějším dědictvím nebo darem a je prokázáno, že poplatek z dědictví nebo z darování (daň z obohacení) byl zaplacen; to neplatí o právu na užítky.

(37) Dluhy zůstavitele na daních, poplatech, pojistném placeném podle předpisů o nemocenském a důchodovém pojištění členů jednotných zemědělských družstev a o důchodovém pojištění osob samostatně hospodařících, jakož i na jiných dávkách (též na ošetrovném ve zdravotnických zařízeních) se odečtou jen tehdy, byly-li po smrti zůstavitele zaplacený nebo budou-li zaplacený ve lhůtě, kterou stanoví notářství. Lhůta se stanoví tak, aby splatnost poplatku nebyla nepřiměřeně odsunuta. Proti stanovení lhůty není opravného prostředku.

(38) Daně, poplatky a jiné dávky jsou dluhem, vznikl-li na ně nárok státu před smrtí zůstavitele bez rozdílu, zda se staly splatné před nebo po jeho smrti.

(39) Nabývá-li se zároveň osobní majetek a majetek v soukromém vlastnictví, odečtou se od ceny osobního majetku závazky výlučně tento majetek postihující; ostatní závazky se odečtou od ceny majetku v soukromém vlastnictví.

Zaokrouhlení

(40) Základ poplatku z dědictví se zaokrouhluje dolů na celé dvacetikoruny. Základ nižší než 20 Kčs se nezaokrouhluje. Poplatek se zaokrouhluje dolů na dvacetihaléře.

K § 6 zákona

Sazba poplatků

(41) Sazba poplatku z dědictví s poznámkami je uvedena v příloze 1 (sazebník I), která je nedílnou součástí tohoto nařízení.

(42) Pro sazbu poplatku je rozhodující cena dědického podílu každého jednotlivého nabyvatele snížená o odpočitatelné závazky na něj připadající. To platí také, nabývají-li dvě nebo více osob majetek společně.

(43) Převyšuje-li základ poplatku nejbližší nižší hranici sazby poplatku o tak malou částku, že by po odečtení poplatku od jeho základu zbylo poplatníkovi méně, než kdyby hranice sazby překročena nebyla, vyměří se poplatek tak, že se k částce vypočtené podle nejbližší nižší sazby z nejvyššího základu této sazby odpovídajícího připočte částka, o kterou základ poplatku tuto hranici sazby převyšuje. (Příklad: Podle sazebníku I činí u I. skupiny z 30.000 Kčs 8 % poplatek 2400 Kčs, u 30.300 Kčs nebude činit 9 %, ale jen 2400 Kčs + 300 Kčs = 2700 Kčs.)

K § 7 zákona

Přiznání dědictví

(44) Poplatník je povinen nejpozději ve lhůtě tří měsíců, stanovené v § 7 odst. 1 zákona, přiznat notářství příslušnému k vyměření poplatku také majetek, který notářství neprojednává, poplatku však podléhá (na příklad majetek převedený za života zůstavitele v období tří měsíců před jeho smrtí zcela nebo zčásti bezplatně).

(45) Jsou-li údaje o majetku, který se projednává, obsaženy v zápise o předběžném šetření nebo v zápise o projednání dědictví, sepsaných ve lhůtě stanovené v § 7 odst. 1 zákona, není třeba majetek zvlášť přiznávat k vyměření poplatku.

Oddíl druhý

Notářský poplatek z darování

K § 8 zákona

Z čeho se poplatek platí

(46) Poplatek z darování se platí z majetkových předmětů a práv, která se zcela nebo zčásti bezplatně převádějí do osobního nebo

soukromého vlastnictví jiných osob nebo z práv, která se takto zřizují. To platí také o vzdání se majetkových práv. Plnění na základě zákonné povinnosti není předmětem poplatku.

(47) Při rozdělení společného majetku mezi spoluvlastníky se platí poplatek, pokud některý ze spoluvlastníků nabývá zcela nebo zčásti bezplatně majetek větší hodnoty, než odpovídá ceně jeho podílu na společném majetku.

(48) Poplatek se neplatí z majetku převáděného do socialistického vlastnictví ani z majetku, který se ze socialistického vlastnictví převádí do vlastnictví osobního. Převádí-li se však z osobního nebo soukromého vlastnictví do socialistického vlastnictví převážně úplatně majetek nemovitý, platí se poplatek z převodu nemovitostí (§ 11 odst. 2 zákona); to neplatí o převodu nemovitostí přijatých jako dar výkonným orgánem národního výboru podle předpisů o darech ve prospěch státu.

(49) Poplatek se platí také z movitých věcí, které se zcela nebo zčásti bezplatně převádějí z ciziny na nabyvatele v tuzemsku nebo z tuzemska na nabyvatele v cizině.

(50) Převádí-li se majetek s podmínkou odkládací nebo rozvazovací (majetek přejde do vlastnictví anebo bude vrácen nabyvateli, nastane-li určitá událost) anebo se lhůtou počáteční nebo konečnou, platí obdobně ustanovení odstavce 10. Jestliže se však při splnění podmínky nebo po uplynutí lhůty majetek převodci vrátí do pěti let od původního převodu, poplatek se neplatí.

(51) Převádí-li se majetek movitý (zřizuje-li se právo), včetně práv zajištěných na nemovitostech a nepřevyšuje-li jeho cena beze srážky závazků 3.000 Kčs, poplatek se neplatí. Osvobození však zanikne, jakmile cena majetku převedeného v období dvou let tímž převodcem na téhož nabyvatele převyší částku 3.000 Kčs.

(52) Je-li nabyvatel členem jednotného zemědělského družstva, které přijalo vzorové stanovy, neplatí poplatek z darování majetku, který je sdružen v jednotném zemědělském